

ПРОБЛЕМЪТ СЪС СПОДЕЛЯНЕТО

От Дон Хюн
(По истинска история)

Хрус, хрус, хрус. Андрю изяде пуканките си и грабна още една шепа.

По-големият му брат, Кейлъб, седна на дивана до него. „Хей, може ли да дадеш малко и на мен?“ Андрю не отмести поглед от телевизора. „Не“. „Стига де. Можеш да ми дадеш“. Кейлъб посегна към купата, но Андрю я дръпна. „Не! Вече ти казах. Не питай повече!“ „Добре.“ Кейлъб стана и излезе от стаята. На следващия ден, Андрю влезе в кухнята. Кейлъб правеше суши с ориз, водорасли и консервирано свинско месо.

На Андрю му потекоха лигите. „Може ли да ми дадеш малко?“

„Не“ – отговори Кейлъб.

Андрю се ядоса много. Той изтича надолу по стълбите, за да каже на Татко.

„Защо Кейлъб е такъв егоист?“ – попита момчето.

Татко се намръщи. „Аз видях вчера как ти не сподели твоите пуканки с Кейлъб. Защо Кейлъб да споделя нещо с теб, когато ти не сподели с него?“

„Защото съм негов брат!“ – каза Андрю.

„Тогава, защо ти не сподели пуканки с него?“

„Той също никога не споделя с мен! Освен това, аз ги приготвих за себе си, а не за него“ – отговори Андрю. Но се почувства малко зле. Може би беше лошо от негова страна да не споделя.

„Знаеш ли, че в Корея да споделяш е много важно?“ – попита Татко. Семейството на Андрю беше от Корея. „Споделянето е начин да покажеш на някого, че те е грижа за него. Затова, ако не споделяш с този човек, все едно казваш, че не те е грижа за него“.

„Но, мен ме е грижа за Кейлъб“.

Андрю се замисли как би постъпил Исус. Той си спомни как Исус обичал всички хора – дори онези, които били лоши към Него.

„Мисля утре да споделя нещо с Кейлъб и да видя как ще реагира“ – каза Андрю на Татко.

Татко се усмихна. „Това е добра идея“.

Когато вечерта Андрю си легна, той се замисли за още добри неща, които може да направи за Кейлъб. Той бе развълнуван да започне да споделя!

На следващата сутрин, Андрю го очакваше изненада. Кейлъб беше приготвил закуска само за него!

„Татко ми обясни за споделянето – каза Кейлъб. – Искам да стана по-добър. Затова, приготвих това за теб“.

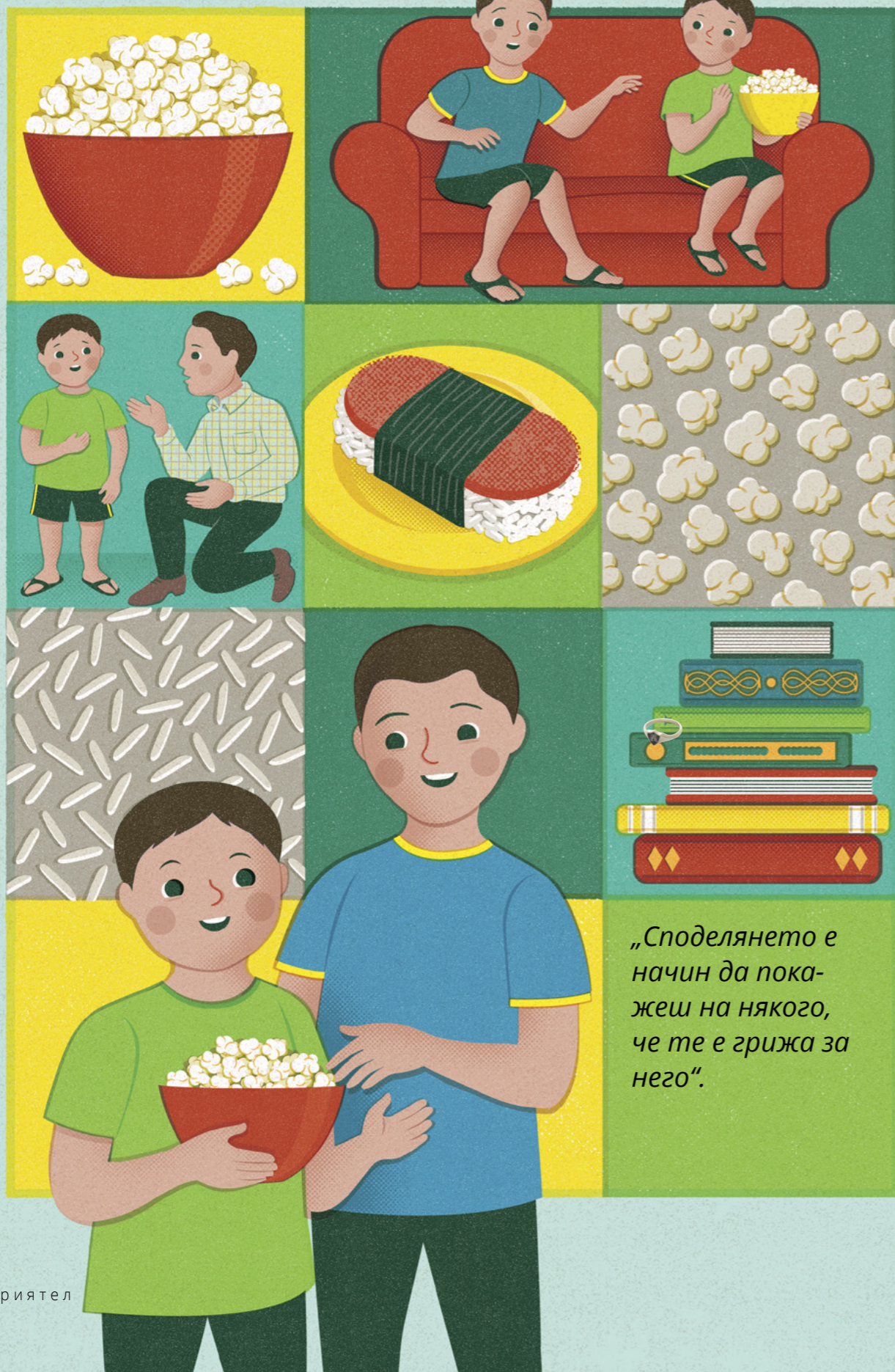
„Благодаря! – каза Андрю. – И аз искам да стана по-добър!“

По-късно същия ден, Андрю и Кейлъб гледаха филм. Андрю позволи на Кейлъб да избере филма. После направи пуканки само за Кейлъб! Андрю погледна в купата. Пуканките изглеждаха така, сякаш казваха: „ИЗЯЖ НИ!“. Но, Андрю не взе нищо една. Той даде купата на Кейлъб и каза: „Всичките са за теб. Извинявай, че преди не споделях с теб“.

Андрю споделяше неща с Кейлъб през цялата седмица. Той даваше на Кейлъб да чете книгите му. Даваше му да използва неговите маркери. Даваше на Кейлъб да играе с любимата му играчка. Андрю дори му отстъпи веднъж своя ред, когато играеха на една игра.

Колкото повече Андрю споделяше неща с Кейлъб, толкова повече Кейлъб му отвърщаше със същото! Скоро двамата правеха постоянно добри неща един за друг. Андрю знаеше, че Небесният Отец му помагаше да споделя неща с брат си. Андрю не беше съвършен като Исус, но всеки ден се стремеше да става по-подобен на Него. ●

Тази история се е случила в САЩ.



„Споделянето е начин да покажеш на някого, че те е грижа за него“.